

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 191/05
19.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Свјетланом Николић, као записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела убиство у покушају из чл.47. став 2. тач.б. Кривичног закона Републике Србије у вези чл.19. став 1. Основног кривичног закона, решавајући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Крушевцу и оптуженог АА, изјављеним против пресуде Окружног суда у Крушевцу К.105/04 од 17.11.2004. године, после седнице већа одржане у смислу чл.375. ЗКП, у присуству оптуженог АА, дана 19.04.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Окружног јавног тужиоца у Крушевцу и оптуженог АА и пресуда Окружног суда у Крушевцу К.105/04 од 17.11.2004. године ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Крушевцу К.105/04 од 17.11.2004. године оглашен је кривим АА због кривичног дела убиство у покушају из чл.47. став 2. тач.б. КЗ РС у вези чл.19. став 1. ОКЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 12 - дванаест година, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 25.08.2004. године до правноснажности пресуде; оптуженом је изречена мера безбедности одузимања ловачког ножа дужине сечива 15 сантиметара; оптужени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име осталих трошкова кривичног поступка 40.290,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења; оштећена ББ упућена је на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева.

Против наведене пресуде изјавили су жалбе:

- Окружни јавни тужилац у Крушевцу, због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да се првостепена пресуда преиначи, тако што ће се оптуженом изрећи казна затвора у дужем временском трајању;

- оптужени АА, без навођења законских разлога, а из садржине жалбе произилази да се првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, с предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење; жалбом је захтевано да о седници већа другостепеног суда буде обавештен оптужени.

Републички јавни тужилац је поднеском Ктж.316/05 од 17.02.2005. године предложио да се уважи жалба Окружног јавног тужиоца у Крушевцу, првостепена пресуда преиначи и оптуженом АА изрекне казна затвора у дужем временском трајању, а да се жалба оптуженог одбије као неоснована.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу чл.375. ЗКП у присуству оптуженог АА а у одсуству уредно

обавештених заменика Републичког јавног тужиоца и браниоца оптуженог, адвоката АБ, размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом па је по оцени навода жалби, нашао:

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на које другостепени суд пази по службеној дужности (чл.380. став 1. тач.1. и 2. ЗКП).

Оптужени АА у жалби износи биографске податке о себи, описује на који начин и где су се упознали, а затим и закључили брак он и ББ, како су живели, због чега су се развели. Истиче да син живи са њим, да се оштећена ББ о њему није старала нити редовно учествовала у његовом издржавању. У осталом делу жалбе оптужени оспорава правилност утврђеног чињеничног стања следећи при томе своју одбрану дату на главном претресу, истичући да је критичном приликом он био нападнут како од стране покојног оштећеног ВВ који је у рукама држао дрвени предмет дужине око 40 сантиметара, вероватно да је била у питању ножица од старог намештаја, тако и оштећене ББ која је имала неко сечиво. Оптужени се не сећа колико пута је и како је у одбрани задао ударце ножем оштећеном ВВ, нити се сећа како је озледио ББ. Тражи да се обави реконструкција догађаја и приговара оцени исказа сведока ГГ, ДД, ЋЋ, у погледу места и времена извршења дела, као и несаслушању сведока које је оптужени предлагао. У жалби се истиче незадовољство оптуженог у погледу неангажовања браниоца који му је био постављен по службеној дужности, што је утицало на правилност спровођења доказног поступка.

Врховни суд налази да су жалбени наводи оптуженог неосновани и да је чињенично стање у побијаној пресуди потпуно и правилно утврђено.

При томе је суд врло прецизно описао какви су били односи између оптуженог и ББ за време трајања њихове брачне заједнице, након развода брака, те ванбрачне заједнице између ББ и покојног оштећеног ВВ, а затим је на детаљан начин описан цео след догађаја у вези извршења кривичног дела у питању (страна 2. став последњи, страна 3. и 4. образложења пресуде), при чему исти није утврђен само на основу исказа оштећене ББ, већ и исказа сведока на које упућује жалба, те других бројних доказа (страна 5., став 2. образложења пресуде). О сазнању у погледу самог догађаја изјаснили су се сведоци ЋЋ, ГГ, ДД, ДД, чије је исказе првостепени суд правилно оценио наводећи шта прихвата а шта не (у односу на сведока ГГ) - страна 6. и 7. образложења, којима је, поред осталих материјалних доказа потврђена изјава оштећене ББ (страна 5. став последњи, настављено на страни 6.), што у свему прихвата и овај суд. Дати су и ваљани разлози зашто није прихваћена одбрана оптуженог о томе да је покојни оштећени ВВ у рукама имао дрвени предмет, а оштећена ББ сечиво (страна 10. и 11., став 1. и 2. образложења), па је измењена одбрана оптуженог дата на главном претресу у овом погледу, неприхватљива. И на крају, разлози о одбијању предлога браниоца оптуженог да се саслушају сведоци ЕЕ, те ЖЖ на околност поремећених односа између оптуженог и оштећене ББ за време трајања брака и након њиховог развода, као и на околност да је ЖЖ позната чињеница да је оштећена раније претила оптуженом, а што се захтева и у жалби оптуженог, дати су на страни 13., став последњи образложења пресуде, које прихвата и овај суд.

Остали жалбени наводи оптуженог који се односе на чињенично стање, нису од битног значаја за исход кривичног поступка.

Према томе, чињенично стање - како у погледу чињеница које чине обележје кривичног дела у питању, тако и у погледу оних који се тичу психичког односа оптуженог према учињеном делу, правилно је и потпуно утврђено, а квалификацијом дела по чл.47. став 2. тач.6. КЗ РС, у вези чл.19. став 1. ОКЗ и кривични закон је правилно примењен, о чему су у побијаној пресуди дати ваљани разлози (страна 11., страна 12. став 1. и 2. образложења).

Испитујући одлуку о казни, Врховни суд налази да су жалбе Окружног јавног тужиоца и оптуженог у овом делу неосноване.

Првостепени суд је правилно утврдио и оценио све околности и дат је одговарајући значај олакшавајућим околностима (оптужени је дело извршио у стању смањене урачунљивости, али не битно, није осуђиван, отац је двоје пунолетне деце, а на претресу је изразио кајање у погледу лишења живота покојног ВВ). Стога је одмерена казна оптуженом са урачунавањем времена проведеног у притвору сразмерна степену друштвене опасности извршеног кривичног дела и кривичне одговорности оптуженог, те нужна за остваривање законом предвиђене сврхе кажњавања - чл.33. ОКЗ.

Зато се супротни жалбени наводи Окружног јавног тужиоца са предлогом изрицања казне затвора у дужем временском трајању, као и они на које упућује жалба оптуженог, показују неоснованим.

Мера безбедности одузимања предмета заснива се на одредби чл.69. ОКЗ, па се законитост и правилност изрицања исте ни жалбама Окружног јавног тужиоца и оптуженог не доводи у сумњу.

Са свега напред изложеног, а на основу чл.388. ЗКП, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Свјетлана Николић, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

вг